

Ὁ κόσμος τότε σύμπας ἀφῆκεν ἀπέραντον κραυγὴν ἀνακουφίσεως, ἣν ἐπηκολούθησεν ἀμέσως καυχασμὸς τεράστιος.

Ἡ ἀπόπειρα τῆς ἐταιρίας Βαρβικάν καὶ Σας εἶχεν οἰκτρῶς ἀποτύχη! Οἱ μαθηματικοὶ τύποι τοῦ I. T. Μάστωνος ἀπεδείχθησαν κατὰλληλοι διὰ τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων χαρτίων! Εἰς τὴν *Ἐκμετα.λευτικὴν τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίαν* οὐδὲν ἄλλο ὑπελείπετο πρὸς τὸ νὰ κηρυχθῆ εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως!

Παράδοξον! Νὰ ἠπατήθη τάχα εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ὀ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου;

« Ἀδύνατον! ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν ἡ μίστρις Εὐαγγελία Σκόρβιτ. Ἡδυνάμην μᾶλλον νὰ πιστεῦσω ὅτι ἐγὼ ἠπατήθην εἰς τὸ αἶσθημα τῆς συμπαθείας ὅπερ μοὶ ἐμπνέει! »

Ὁ μάλιστα δὲ τεθορυβημένος ἐκ πάντων, ὅσοι ὑπῆρχον τότε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ γηίνου πλανήτου, βεβαίως ἦτο ὁ I. T. Μάστων. Βλέπων οὗτος ὅτι οὐδὲν εἶχε μεταβληθῆ ἐκ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Γῆ ἐκινεῖτο ἀπὸ τῆς δημιουργίας τῆς, ἐβαυκαλιζέτο κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι ἀπρόοπτον συμβεβηκὸς εἶχεν ἀναβάλλη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποπειρας τῶν συναδέλφων τοῦ Βαρβικάν καὶ Νίκολ... Ἀλλά, μετὰ τὸ ἐκ Ζακζιβάρης τηλεγράφημα, ἐκὼν ἄκων ὤφειλε νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις ὀριστικῶς ἀπέτυχε!

Ν' ἀποτύχη ἡ ἐπιχειρήσις, τῆς ὁποίας τὴν ἀσφαλή ἐκβασιν εἶχεν αὐτὸς ἐξαγάγη ἐκ τόσων μαθηματικῶν τύπων καὶ ἐξισώσεων! Ἀδύνατον! Μῆπως λοιπὸν τηλεβόλον μήκους ἑξακοσίων μέτρων καὶ πλάτους εἴκοσι ἐπτὰ, ῥίπτον βλήμα ἐκατὸν ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων χιλιγράμμων διὰ τῆς ἐκρήξεως δύο χιλιάδων τόνων μελιμελονίτιδος, με ἀρχικὴν ταχύτητα δύο χιλιάδων ὀκτακοσίων χιλιόμετρων, δὲν ἔρκει νὰ προκλήσῃ τὴν μετατόπισιν τῶν Πόλων;

Καὶ ὅμως!

Ὅθεν ὁ I. T. Μάστων, ὑπὸ τὸ κράτος ἰσχυροῦ ἐρεθισμοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ἐμελλε νὰ καταλίπη τὴν κρύπτην του, εἰς μάτην δὲ ἡ μίστρις Εὐαγγελία Σκόρβιτ προσεπάθησε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Καί, παρελθόντος τοῦ κινδύνου, δὲν ἐφοβεῖτο μὲν αὕτη πλέον περὶ τῆς ζωῆς του, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ διασώσῃ αὐτὸν τῶν χλευασμῶν, ὧν ἀναποδράστως ἐμελλε νὰ γείνη σκοπὸς ὁ ἀτυχῆς μαθηματικὸς καὶ τῶν σαρκασμῶν, οἵτινες θὰ ἐπιπτον ὡς βροχὴ ἐπὶ τοῦ ἔργου του καί, τὸ σπουδαιότερον, ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῆς δυσαρέστου δεξιώσεως τῶν ἐταίρων τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου οἵτινες τίνα ἄλλον θὰ ἦτι-

ῶντο, ἢ τὸν γραμματεῖα των, δι' ἀποτυχίαν ἐκθέτουσαν αὐτοὺς εἰς τὸν κοινὸν περιγελῶν καὶ οἴτινες εἰς αὐτόν, τὸν ἐργάτην τῶν περιφῆμων ὑπολογισμῶν, θὰ ἐπέριπτον ὀλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς οἰκτρᾶς λύσεως.

Ἄλλ' ὁ I. T. Μάστων οὐδὲν ἐξ ὧν τούτων ἤθελε ν' ἀκούσῃ. Ἀντέσχε καὶ εἰς τὰς ἰκεσίας καὶ εἰς τὰ δάκρυα τῆς μίστρις Εὐαγγελίας Σκόρβιτ καὶ ἐξῆλθε τῆς κρύπτης του. Ἄμα ἐμφανισθεὶς εἰς τὰς ἑδoὺς τῆς Βαλτιμόρης ἀνεγνωρίσθη ἐκείνοι δέ, ὧν τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν περιουσίαν εἶχεν ἀπειλήσῃ καὶ παρατείνη τὴν ἀγωνίαν διὰ τῆς πείσμονος σιωπῆς του, ἐξεδικήθησαν ἤδη κατ' αὐτοῦ διὰ παντοίων ὕβρεων καὶ ὀνειδισμῶν.

Ἐπρεπε ν' ἀκούη τις τότε τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀγιοῦπαιδας ἐφριμύλλους πρὸς τοὺς Παρισινοὺς συναδέλφους των, λέγοντας πρὸς τὸν ἀτυχῆ μαθηματικόν:

« Αἶ! τοῦ λόγου σου κύρ κοσμοχალαστή!

— Δὲν μᾶς φτιάχνεις τὸν ἄξονά μας;

— Μπούμ! ἀρχικανονιέρη! »

Μετὰ τοιοῦτους προηλακισμοὺς, ἄπελπις ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἠναγκάσθη νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὸ μέγαρον τῆς μίστρις Εὐαγγελίας Σκόρβιτ. Εἰς μάτην ἡ ἀξιότιμος χήρα προσεπάθησε νὰ παρηγορήσῃ αὐτόν, ἐξαντλήσασα πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ ἀποταμιεύματα τῆς στοργῆς τῆς Ὁ I. T. Μάστων, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Νιόβης, δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῆ, ἀφοῦ τὸ τοσοῦτον φημισθὲν τηλεβόλον του δὲν παρήγαγεν ἐπὶ τῆς γηίνης σφαίρας μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα ἀπλοῦ πυροκροτάλου!

Δέκα πέντε ἡμέραι παρῆλθον οὕτως, ὁ δὲ κόσμος συνελθὼν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκ τῆς φρίκης του, οὐδὲ κἄν ἐσκέπτετο πλέον περὶ τῶν σχεδίων τῆς *Ἐκμετα.λευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας*.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδεμία ἐλήφθη εἰδήσις οὔτε περὶ τοῦ προέδρου Βαρβικάν, οὔτε περὶ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ! Ἀπωλέσθησαν τάχα οὗτοι κατὰ τὰς ἐπελθούσας ἐκ τῆς ἐκρήξεως καταστροφᾶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Βημασαΐ, πληρώσαντες οὕτω διὰ τῆς ζωῆς των τὸ τερατωδέστατον φενάκισμα τῶν νεωτέρων χρόνων;

Ὅχι!

Ἄμα τῇ ἐκπυροκροτήσει ἀνατραπέντες ἀμφοτέροι μετὰ τοῦ Σουλτάνου, τῆς αὐλῆς του καὶ χιλιάδων τινῶν ἰθαγενῶν, ἀνηγέρθησαν εἰτασῶσι καὶ ἀβλαβεῖς.

« Καὶ ἐπέτυχεν; . . . ἠρώτησεν ὁ Βαλῆ — Βαλῆ τρίβων τοὺς ὄμους του.

— Ἀμφιβάλλετε;

— "Όχι βέβαια!... αλλά τότε θά γνωρίσετε άν..."

— Μετά τινας ἡμέρας! » ἀπήντησεν ὁ Βαρβικάν.

Εἶχε μαντεύσει τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος; Πιθανόν. Ἄλλὰ δὲν ἤθελε δι' οὐδένα λόγον νὰ ὁμολογήσῃ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Βαμασαί.

Μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρας οἱ δύο συνέταιροι ἀπεχαιρέτησαν τὸν Βαλῆ — Βαλῆ ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἐπλήρωσαν ἀδρότατα τὰς ἐπὶ τοῦ κράτους του προξενηθείσας καταστροφάς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ χρηματικὸν τοῦτο ποσὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἰδιαιτέρον ταμεῖον τοῦ Σουλτάνου, οὐδεὶς δὲ τῶν ὑπῆκόων του ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ οὐδ' ἐν δολλάριον, ἢ Αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν εἶχεν ἀφορμὴν νὰ λυπηθῆ διὰ τὴν εἰς αὐτὸν μόνον ἐπικερδῆ ταύτην ὑπόθεσιν.

Οἱ δύο ἐταῖροι εἶτα, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν δέκα πρωτεργατῶν ἀφίχθησαν εἰς Ζανζιβάρην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Σουεζ ὀπόθεν ἀτμόπλοιοι τῶν *Θαλασσιῶν Διαπορθμύσεων* μετέφερον αὐτοὺς ὑπὸ ψευδῆ ὀνόματα εἰς Μασσαλίαν, ἢ ἀμαξοστοιχία εἰς Παρισίους καὶ κατόπιν εἰς Χάβρην εὐτυχῶς ἄνευ τινὸς συγκρούσεως ἢ ἐκτροχιασμοῦ καὶ τέλος ἡ *Βουργουνδία* τῆς Ὑπερωκεανείου Ἐταιρίας εἰς Ἀμερικὴν.

Ἐντὸς εἴκοσι δύο ἡμερῶν ἔφθασαν ἐκ Βαμασαί εἰς Νέαν Ὑόρκην, τὴν δὲ 15 Ὀκτωβρίου, ὥραν 3 μ. μ. ἀμφότεροι ἔκρουον τὴν θύραν τοῦ μεγάρου τοῦ Νέου Ἄλσους.

Μετὰ τινας στιγμὰς ἐνεφανίζοντο ἐνώπιον τῆς μίστρως Εὐαγγελίας Σκόρβιτ καὶ τοῦ I. T. Μάστωνος.

K'.

"Ὅπου περατοῦται ἡ παράδοξος καὶ ἀπίθανος αὕτη ἱστορία.

« Βαρβικάν!... Νίκολ!... »

— Μάστων!...

— Σεῖς;...

— Ἡμεῖς!... »

Καὶ ἐν τῇ ἀπλῇ ταύτῃ ἀντωνυμία, ἣν ταυτοχρόνως ἀπήγγειλαν οἱ δύο συνέταιροι μετ' ἰδιάζοντος τόνου φωνῆς, ἐμπεριείχето ἄπειρος εἰρωνεία καὶ μομφή.

Ὁ I. T. Μάστων ἔφερε τὸ σιδηροῦν του ἄγκιστρον ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ διὰ φωνῆς, ὁμοίας πρὸς τὸ σύρισμα ἐχίδνης, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ Πονσὼν δὲ Τερράιλ, ἠρώτησεν.

« Ἡ ὑπόνομος στοά σας τοῦ Κιλιμαντζάρου εἶχε πράγματι ἐξακοσίων μέτρων μῆκος καὶ εἴκοσι ἐπτὰ πλάτος;

— Ναί!

— Τὸ βλῆμά σας ἐζύγιζε πράγματι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἑκατομμύρια χιλιογράμμων;

— Ναί!

— Καὶ ἡ βολὴ ἐγένετο ἀκριβῶς διὰ δύο χιλιάδων τόνων μελιμελονίτιδος;

— Ναί! »

Τὰ τρία ταῦτα καὶ ἔπεσαν ὡς πλήγματα ροπάλου ἐπὶ τοῦ ἰνίου τοῦ I. T. Μάστωνος.

« Τότε λοιπὸν συμπεραίνω... ἐπανάλαβε.

— Τί;... ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν.

— Τὸ ἐξῆς, ἐξηκολούθησεν ὁ I. T. Μάστων.

Ἄφοῦ ἡ ἀπόπειρα δὲν ἐπέτυχεν, αἰτία τοῦτου εἶναι ὅτι ἡ πυρίτις δὲν ἔδωκεν εἰς τὸ βλῆμα ἀρχικὴν ταχύτητα δύο χιλιάδων ὀκτακοσίων χιλιομέτρων:

— Ἀλήθεια;... εἶπεν ὁ λοχαγὸς Νίκολ.

— Καὶ ὅτι ἡ μελιμελονίτις σου εἶναι καλὴ μόνον διὰ ζυλοτούφεκα! »

Ὁ λοχαγὸς Νίκολ ἀνεπήδησεν ἀκούσας τὰς λέξεις ταύτας, τὰς ὁποίας ἐθεώρησε προσβλητικώτατας.

— « Μάστων! ἀνέκραξε.

— Νίκολ!

— Πότε ἐπιθυμεῖτε νὰ κτυπηθῶμεν με μελιμελονίτιδα;

— "Όχι!... εἶναι ἀσφαλέστερον με βαμβακοπυρίτιδα! »

Ἡ μίστρως Εὐαγγελία Σκόρβιτ ἐδέησε νὰ παρέμβῃ ὅπως καθησυχάσῃ τοὺς δύο εὐερεθίστους πυροβολητάς.

« Κύριοι!... κύριοι!... εἶπεν. Πῶς γίνεται!... μεταξύ συναδέλφων!... »

Ὁ πρόεδρος Βαρβικάν ἔλαβε τότε τὸν λόγον καὶ διὰ φωνῆς ἡρεμωτέρας εἶπε:

« Πρὸς τί, κύριοι, αἱ ἀντεγκλήσεις; Εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ φίλου μας Μάστωνος ἦσαν ἀκριβεῖς καὶ ἡ ἐκρηκτικὴ οὐσία τοῦ φίλου μας Νίκολ ἀρκετὰ ἰσχυρά! Ναί! Ἐθέσαμεν ἀκριβῶς εἰς ἐφαρμογὴν τῆς τὰ διδόμενα τῆς ἐπιστήμης! Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε! Διὰ τίνος λόγους;... Ἴσως οὐδέποτε θὰ τὸ μάθωμεν!... »

— Ἔστω! ἀνέκραξεν ὁ γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου, θὰ τὴν ἐπαναρχίσωμεν!

— Καὶ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα πῆγαν χαμένα; παρετήρησεν ὁ λοχαγὸς Νίκολ.

— Καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, προσέθηκεν ἡ μίστρως Εὐαγγελία Σκόρβιτ, ἥτις δὲν θὰ σὰς ἐπιτρέψῃ βεβαίως νὰ διακινδυνεύσητε καὶ δευτέραν φοράν τὴν τύχην τοῦ κόσμου!

— Τί μέλλει νὰ γείνη ἡ περὶ τοὺς πόλους ἰδιοκτησία μας; ὑπέλαβεν ὁ λοχαγὸς Νίκολ.

— Τί κατρακύλισμα θὰ πάρουν αἱ μετοχαὶ τῆς *Ἐκμεταλλευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας*; » ἀνέκραξεν ὁ πρόεδρος Βαρβικάν,

Ὁμίλου περὶ ἐκπτώσεως, ἐνῶ εἶχεν ἐπέλθῃ ἤδη ἡ καταστροφή, οἱ δὲ τίτλοι τῆς ἐταιρίας δὲν εἶχον ἀξίαν ἀνωτέραν τῆς τοῦ παλαιοῦ χάρτου!

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα τῆς γιγαντιαίας ταύτης ἐπιχειρήσεως καὶ εἰς τὸ ἀξιωματικὸν τοῦτο οἰκτρὸν πέρασ ἀπέληξαν τὰ ὑπεράνθρωπα σχέδια τῆς ἐταιρίας Βαρβικᾶν καὶ Σας.

Ἀκράτητος τότε ἀπελύθη ἡ δημοσία χλεύη κατὰ τῶν τολμηρῶν τούτων μηχανικῶν, ὧν ἡ ἀτυχῆς ἔμπνευσις ἐχρησίμευεν ὡς ὕλη εἰς τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας, τὰς γελοιογραφίας, τὰς παρωδίας καὶ τὰ δημῶδη ἄσματα! Ὁ πρόεδρος Βαρβικᾶν, οἱ διαχειρισταὶ τῆς Νέας Ἐταιρίας καὶ τὰ μέλη τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἀπεσκυβαλίσθησαν κυριολεκτικῶς. Τ’ ἀποδοθέντα εἰς αὐτοὺς ἐπίθετα ἦσαν ἐνίοτε τοσοῦτον.. δυσῶνυμα, ὥστε ἡ ἐπανάληψις των οὔτε εἰς τὴν λατινικὴν, οὔτε εἰς αὐτὴν τὴν βολαπουικὴν γλῶσσαν θὰ ἦτο δυνατὴ. Ἐν Εὐρώπῃ ἰδίως εἰς τοσοῦτο παραφορᾶς ἔφθασαν τὰ σκώμματα, ὥστε οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσκανδαλίσθησαν ἐπὶ τέλους καὶ μὴ λησμονοῦντες ὅτι ὁ Βαρβικᾶν, ὁ Νίκολ καὶ ὁ Μάστων ἦσαν ἀμερικανικῆς καταγωγῆς καὶ ὅτι ἀνῆκον εἰς τὸν διάσημον σύλλογον τῆς Βαλτιμόρης, ἠνάγκαζον μικροῦ δεῖν τὴν ὁμοσπονδιακὴν κυβέρνησιν νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ παλαιοῦ Κόσμου.

Κὸ τελευταῖον κτύπημα τέλος κατηνέχθη δι’ ἐνὸς γαλλικοῦ ἄσματος, ὅπερ διαφημισθὲν ὑπὸ τῶν ἐπιφανεστέρων αἰοιδῶν διέτρεξε τὰ ὠδικὰ καφενεῖα ὄλου τοῦ κόσμου καὶ ὅπερ κατέληγεν ὡς ἐξῆς:

Τὴν παλῆά μας σφαῖρα
Βάλλθηκα μιά μέρα
Γιὰ νὰ μᾶς τρομάξουν,
Νὰ μᾶς τὴν ἀλλάξουν
Τρεῖς αὐτοὶ καὶ μόνοι
Μ’ ἕνα τους κανόνι!

Σ’ ἕνα τέτοιο χάλι
Προσταγὴ ἐστάλη
Γιὰ νὰ τοὺς ψαρέψουν
Πρὶν μᾶς τὰ μεπερέψουν.
Μά... μπούμ! τὸ κανόνι
Καὶ σὰν ἄνταν σκόνη
Χάθηκα κ’ οἱ τρεῖς των
Ἐκ τῆς ἐντροπῆς των!
Καὶ ἡ Γῆ μας μένει
Ὅπως πρὶν στημένη

Ἄλλὰ θὰ ἐγένετο ἀραγὲ ποτε γνωστὸν τὸ αἷτιον τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης; ἢ μήπως ἡ ἀποτυχία ἀπεδείκνυεν ὅτι τοιαύτη ἐπιχειρήσις εἶναι ἀπραγματοποιήτος, ὅτι τὰ μηχανικὰ μέσα, ἅτινα διαθέτει ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε θ’ ἀρκέσουν νὰ ἐπιφέρωσι μεταβολὴν τινὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν κίνησιν τῆς Γῆς, ὅτι οὐδέποτε αἰ περὶ τοὺς πόλους χῶραι θὰ μετατοπισθῶσι κατὰ πλάτος εἰς σημεῖον, καθ’ ὃ ἡ διάλυσις τῶν πάγων ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων νὰ καταστῇ φυσικῶς δυνατὴ;

Ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐδόθη ἡ ἀπαι-

τουμένη ἐξήγησις ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν ἐπανοδὸν τοῦ προέδρου Βαρβικᾶν καὶ τοῦ συναδέλφου του εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῷ *Χρόνῳ* τῶν Παρισίων τῆς ἀκολούθου ἀνακοινώσεως, ἧτις ἀπέβη χρησιμωτάτη, καθησυχάσασα τὸν κόσμον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

«Εἶναι γνωστὸν τὸ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιχειρήσεως, ἧτις εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν δημιουργίαν νέου γηίνου ἄξονος. Οἱ ὑπολογισμοὶ ἐν τούτοις τοῦ I. T. Μάστωνος, βασιζόμενοι ἐπὶ ἀκριβῶν δεδομένων, ἤθελον παραγάγῃ τὸ ζητούμενον, ἂν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἤθελε παρεισφρήσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνεξήγητον λάθος.

«Τῶντι ὅταν ὁ διάσημος γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου ἔλαβεν ὡς βᾶσιν τὴν περιφέρειαν τοῦ γηίνου πλανήτου, ἐσημείωσε τεσσαράκοτα χιλιάδας μέτρων, ἀντὶ τεσσαράκοτα χιλιάδων χιλιομέτρων, τοῦτο δὲ ἐπέφερε τὴν ἡμαρτημένην λύσιν τοῦ προβλήματος.

«Πόθεν προῆλθε τοιοῦτο λάθος; . . . Τίνι τρόπῳ μαθηματικὸς τοσοῦτον ἐξοχος ἠδυνήθη νὰ διαπράξῃ αὐτό; . . . Εἰς μάτην διὰ διαφόρων εἰκασιῶν ἐζητήθη ἡ λύσις τῆς ἀπορίας ταύτης.

«Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ πρόβλημα εἶχε διατυπωθῆ ἀπταιστως, καὶ ἡ λύσις του ἐπομένως ὄφειλε νὰ εἶναι ἀκριβεστάτη, ἀλλ’ ἡ παράλειψις αὕτη τῶν τριῶν μηδενικῶν ἐπέφερον εἰς τὸ τελικὸν ἐξαγόμενον λάθος δώδεκα μηδενικῶν.

«Ὅθεν διὰ τὴν μετατόπισιν τοῦ Πόλου κατὰ 23° 28’, δὲν ἀπητεῖτο μόνον ἐν τηλεβόλον ἑκατομμυριάκις μείζον τοῦ τηλεβόλου τῶν εἴκοσι ἐπτὰ, ἀλλὰ ἐν τρισεκατομμύριον τοιούτων τηλεβόλων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τρισεκατομμύριον βλημάτων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδων τόνων ἕκαστον, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ μελιμελονίτις ἔχει πράγματι τὴν ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ ἀποδιδόμενην αὐτῇ διασταλτικὴν δύναμιν.

«Τοιουτρόπως ἡ ἐν Κιλιμαντζάρῳ ῥιφθεῖσα βολή, ὑφ’ οὗς ὄρους ἐγένετο, μόνον κατὰ τρία μικρὰ (τρία χιλιοστά τοῦ χιλιοστομέτρου), μετετόπισε τὸν Πόλον, καὶ μόνον κατὰ ἐννέα χιλιοστά τοῦ μικροῦ μετέβαλε τὸ ὕψος τῆς ἐπιφανείας τῆ θαλάσσης κατ’ ἀνώτατον ὄρον.

«Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὸ βλῆμα, τοῦτο ἀνήκει τοῦ λοιποῦ, ὡς νέος μικροσκοπικὸς πλανήτης, εἰς τὸ ἡμέτερον σύστημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κρατεῖ αὐτὸ ἡ ἡλιακὴ ἐλξις.

Ἄλκειδης Διςπερῆς

Ὅστω λοιπὸν ἐκ μιᾶς ἀπροσεξίας τοῦ I. T. Μάστωνος, ἐξ ἐνὸς λάθους τριῶν μηδενικῶν, ἐπισυμβάντος κατ’ αὐτὴν τὴν ἐναρξίν τῶν ὑπολογισμῶν του, προῆλθε τὸ ταπεινωτικὸν τοῦτο διὰ τὴν νέαν Ἐταιρίαν ἀποτελέσματα.

Ἄλλ’ ἂν οἱ ἐταῖροι τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλ-

λόγου εδείχθησαν ἀπνηεῖς κατὰ τοῦ γραμματέως των, ἂν ἐπεσώρευσαν κατ' αὐτοῦ ἀφθόνους τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀράς των, ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ ἤρξατο ἐκδηλουμένη ἀντίδρασις τις ὑπὲρ τοῦ ταλαιπώρου πυροβολητοῦ, διότι, ὅπως δῆποτε, ἔνεκα τοῦ σφάλματός του τούτου διεσώθη ὁ κόσμος τῆς φρικώδους καταστροφῆς. Ὁθεν ἀλλεπάλληλοι ἔφθασαν πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν αἱ ἐπιδοκίμασιαι καὶ ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν συν-

λία Σκόρβιτ· διότι ἡ ἐξαιρετος αὐτῆ γυνὴ δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι δυσηρεστημένη ἐναντίον του.

Πρὸ παντός ὁ I. T. Μάστων, ἀρνούμενος νὰ παραδεχθῆ ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀφρημένος, ἐπελήφθη τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπολογισμῶν του.

Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶχεν οὕτως! Ὁ μηχανικός Ἀλκείδης δὲν ἠπατάτο. Ἴδου δὲ διὰ τίνα λόγον ὁ ἐκκεντρικὸς οὗτος, ἀνευρῶν τὸ λάθος

Ὅλα ταῦτα προῆλθον ἐκ σφάλματος τῆς μίστρες Σκόρβιτ (σελ. 407).

ἐχαιρον τὸν I. T. Μάστωνα διότι ἠπατήθη κατὰ τρία μηδενικά!

Ὁ I. T. Μάστων ὅμως ὑπὲρ ποτε τεθορυβημένος καὶ ἀπελπις ἔφραττε τὰ ὦτα εἰς τὰς τεραστίους ζητωκραυγὰς, ἃς ἡ Γῆ δλόκληρος ἐξεβαλλε πρὸς τιμὴν του, καὶ δὲν ἐσκέπτετο ἢ μόνον τὸν πρόεδρον Βαρβικάν, τὸν λοχαγὸν Νικολ, τὸν ξυλόποδα Θωμᾶν Χούντερ, τὸν συνταγματάρχην Βλόμσβερν, τὸν σφριγῶντα Βίλσθου καὶ τοὺς συναδέλφους του, οἵτινες οὐδέποτε θά τὸν συνεχώρουν.

Τῷ ἀπέμενε τοῦλάχιστον ἡ μίστρες Εὐαγγε-

κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ὅτε δὲν ὑπῆρχε πλέον ὁ ὕλικὸς καιρὸς νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ὁμοίους του, διετήρει ἐντελῆ ἀταραξίαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς φρικῆς καὶ ἔφερε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ γηραιοῦ κόσμου, καθ' ἣν ὄραν ἐρρίπτετο ἡ βολὴ τοῦ Κιλιμαντζάρου!

Ναί! εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς περιφερείας τῆς Γῆς εἶχον λησμονηθῆ τρία μηδενικά! . .

Αἰφνιδίως τότε ὁ I. T. Μάστων ἀνεμνήσθη τῶν λαβόντων χώραν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐργασίας του, ὅταν εἶχε κλεισθῆ ἐντὸς τοῦ γραφείου του. Ἐνεθυμῆτο καλῶς ὅτι εἶχε σημειώσῃ τὸν ἀριθμὸν

40,000,000 ἐπὶ τοῦ πίνακος. . . Ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπανειλημμένος κωδωνισμός τοῦ τηλεφώνου τὸν καλεῖ. . . Διευθύνεται πρὸς τὴν συσκευὴν. . . ἀνταλλάσσει λέξεις τινὰς μετὰ τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ. . . ὅτε ἀνατρέπεται ὑπὸ κεραυνοῦ καὶ ῥίπτεται ἐπὶ τοῦ πίνακος. . . Ἀνεγερθεὶς ἀρχίζει νὰ ἐπαναγράψῃ τὸν ἐκ τῆς πτώσεως ἡμισβεσθέντα ἀριθμὸν. . . Μόλις εἶχε γράψῃ τοὺς ἀριθμοὺς 40,000. . . ὁ τηλεφωνικὸς κώδων τὸν καλεῖ ἐκ νέου. . . καὶ ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἔργον του, λησμονεῖ πλέον νὰ σημειώσῃ τὰ τρία τελευταῖα μηδενικὰ τοῦ ἀριθμοῦ ὅστις παριστᾷ τὴν γηίνην περιφέρειαν εἰς μέτρα.

Αἱ λοιπόν! ὅλα ταῦτα προῆλθον ἐκ σφάλματος τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ. "Ἄν δὲν τὸν διετάραττε τότε, ἴσως δὲν θὰ ἐδέχετο αὐτὸς τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἠλεκτρικῆς ἐκκενώσεως! "Ἄθικτος δὲ μένων ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ, δὲν θὰ ἐξέθετε βεβαίως ἤδη εἰς τὸ γελῶτον ὀλόκληρον ὑπαρξιν ἀρίστων καὶ ἐντίμων ὑπολογισμῶν!

Ἄποσον κλονισμὸν ἠσθάνθη ἡ ἀτυχὴς γυνή, ὅτε ὁ I. T. Μάστων τῇ ἀνεκοίνωσε κατὰ καθῆκον ἕνεκα τίνων περιστάσεων ἐγένετο τὸ σφάλμα. Naί! ὦφειλε νὰ ἀναγνωρίσῃ τίς ὑπῆρξεν ἡ αἰτία ὅλης τῆς καταστροφῆς! . . . "Ἐνεκεν αὐτῆς ὁ I. T. Μάστων ἔβλεπεν ἑαυτὸν ἀνεπιστρεπτὴ ἠτιμασμένον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν μακρῶν ἐτῶν, ἅτινα τῷ ὑπελείποντο νὰ ζήσῃ, διότι τὰ μέλη τοῦ σεβαστοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου δὲν ἀπέθνησκον ἐν γένει, πρὶν συμπληρώσωσιν ἑκατονταετίαν!

Μετὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ὁ I. T. Μάστων ἀπεμακρύνθη τοῦ μεγάρου τῆς μίστρες Εὐαγγελίας Σκόρβιτ καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν πενιχρὰν κατοικίαν του, σκυθρωπὸς διεσκέλιζε τὸ μελετητήριόν του, ἐπαναλαμβάνων.

"Τώρα πλέον διὰ τίποτε δὲν εἶμαι κατάλληλος εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον! . . .

— Οὔτε κἀν διὰ νὰ νυμφευθῆτε; . . . » τῷ εἶπε φωνή τις, τὴν ὁποίαν ἡ συγκίνησις καθίστα σπαρακτικὴν!

Ἦτο ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ ἣτις ἔνδακρυς καὶ ἀπαρηγόρητος, εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸν I. T. Μάστων. . .

«Ἀγαπητὴ Μάστων! . . . εἶπε.

— Λοιπόν! μάλιστα! . . . ἀπήντησεν οὗτος, ἀλλὰ ὑπὸ ἓνα ὄρον. . . οὐδέποτε πλέον νὰ

πιάσω τὸ κονδύλιον διὰ νὰ γράψω μαθηματικὰ! — ὦ φίλε μου! καὶ ἐγὼ τὰ ἀποστρέφωμαι!» ἀπεκρίθη ἡ ἐξαίρετος χήρα.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ μίστρες Εὐαγγελία Σκόρβιτ ἐλάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ ἀγαθοῦ γραμματέως τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου.

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἀλκείδου Δισπερῆ, ὁποῖαν δόξαν καὶ τιμὴν ἀπεκόμισεν αὕτη εἰς τὸν ἡμέτερον μηχανικόν! Μεταφρασθεῖσα εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, δημοσιευθεῖσα δι' ὅλων τῶν ἡμερησίων διεφήμισεν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον τὸ ὄνομά του. Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην συνέπεσε ν' ἀναγνώσῃ ἐν τῷ *Μικρῷ Μασσαλιώτῃ* καὶ ὁ πατὴρ τῆς ὠραίας Προβηγκιανῆς, ὅστις εἶχεν ἀρνηθῆ ἄλλοτε εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς του, «διότι ἦτο παραπολύ σοφός». Οὗτος δὲ κατορθώσας νὰ ἐννοήσῃ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς καὶ μάλιστα ἄνευ τινὸς ξένης βοήθειας, μετενόησε διὰ τὴν ἀρνησίαν του ἐκείνην καὶ ἔσπευσε νὰ προσκαλέσῃ εἰς γαῦμα τὸν συντάκτην τῆς ἀνακοινώσεως.

ΚΑ'.

Σύντομον, ἀλλ' εἰς ἄκρον καθυστερητικὸν διὰ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

Τοῦ λοιποῦ, ἔστωσαν ἀσφαλεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς! ὁ πρόεδρος Βαρβικάν καὶ ὁ λοχαγὸς Νικολ δὲν θὰ ἐπαναλάβωσι ποτὲ τὴν τόσον ἐκτρομακτικῶς ἀποτυγοῦσαν ἐπιχείρησιν των! Ὁ I. T. Μάστων δὲν θὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἔστω καὶ ἀπηλλαγμένους παντὸς λαθοῦς! Θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀνωφελές. Ὡς ὀρθῶς ἐσημείωσεν ὁ Ἀλκείδης Δισπερῆς ἐν τῇ ἀνακοινώσει του, ὡς ἀποδεικνύει ἡ μηχανικὴ, ὅπως παραχθῆ μετατόπισις τοῦ ἄξονος κατὰ 23⁰ 28' καὶ δι' αὐτῆς ἀκόμη τῆς μελεμελονίτιδος, ἀπαιτεῖται ἐν τρισεκατομμύριον τηλεβόλων ὁμοίων πρὸς τὸ ὄρυχθὲν ἐντὸς τοῦ ὄγκου τοῦ Κιλιμαντζάρου. Ἄλλ' ὁ ἡμέτερος πλανήτης, καὶ ἂν ὅλη αὐτοῦ ἡ ἐπιφάνεια ἦτο στερεά, εἶναι πολὺ μικρὸς διὰ νὰ περιλάβῃ τόσον καταπληκτικὸν ἀριθμὸν τοιοῦτων ὀργάνων.

"Ὅθεν οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς δύνανται νὰ κοιμῶνται ἐν ἡσυχίᾳ· ἡ τροποποίησις τῶν ὄρων ὑφ' οὓς κινεῖται ἡ Γῆ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ μεταβάλωσι τι ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ἰδρυθείσης τάξεως ἐν τῷ παγκοσμίῳ συστήματι.

(Jules Verne)

(Μετάφρασις E. P. P.)